MÜNZEVİ SEVDALAR

Niyazi KARABULUT

ERZURUM
1999

ŞİİR ÜZERİNE

"Şiir hikmettir." Dünyanın en güzeli onu böyle tarif etmiştir. Şiir bir sır yumağıdır, bir selsebil pınarı, şeffaf bir billur veya koza gibi örülmüş bir duygu... Bazen pusula, bazen şakul , bazen parola... bazen yaldızlı bir terennüm, bazen kadifemsi bir dokunuş, bazen saf ve berrak su damlası, bazen da füze hızı ile yol alan dua... Şiir dünyaya savrulan ilk çığlık, toprağa düşen ilk alın teri, hamur mayası.

Gönülden geçen müseccem duyguların ve beynin hücreleri arasında mekik dokuyan fikirlerin sevdalı bir şekilde dile yansıması ve kağıt üzerine aktarılmasıdır. Ve patlayan ilk goncası gönlümüzün... Hissedilen; fakat anlatılmasında güçlük çekilen, anlatabilmek için şaire ecel terleri döktüren, kısaca şairi hummalı hastaya çeviren duygudur ki; özdür, özlü anlatımdır. Gerçeği duymak-duyurmak, anlamak-anlatmak, bilmek-bildirmek sanatıdır. Kelamların özüdür.

Şiir; bize her çiçekten koku, balözü bahşeden bir el, bazen bizi zamanın derinliklerine sürükleyen zaman tüneli, çoğunlukla istikbalimizi gözleyen çetrefilli bir şifredir. Aslan kükremesi kadar heybetli, bülbül nağmesi kadar yanık, kalbi yaralamadan delip geçen bir ok misali...

Şiir aksiyondur. Duymanın, düşünmenin ve bunlarla dopdolu olmanın, dolup taşmanın semeresi... Nesir durgundur; şiirde her an hareket vardır.

Şiir, bence küstümotuna benziyor. Yâd el dokununca küsüyor, pörsüyor. Bir kelimenin şiirdeki yerini değiştirmek şiirdeki sihirli nağmeyi yok ediyor, ahenk bozuluyor mana bozulmazsa bile... Kelimeler rengarenk çiçekler üzerinde çiğleşmiş saf su zerrecikleri, mısralar değerli bir zincir, şiir ise yükte hafif, pahada ağır mücevher... Şiir, en sert kelimelere yeni bir biçim, yeni bir anlam ve yumuşaklık kazandırmak sanatı...

Şiirde fikir zeytin içindeki zeytinyağı gibi gizli ve yaygın, iç içe sır şeklindedir. Şiir muallakta olduğu müddetçe ham, belirli bir mesnede dayandığı müddetçe de hikmet parıltısıdır ki; o mesnet inançtır.

Şiirin şairle olan irtibatı; duygu, şiirin sanatla olan irtibatı; ahenk, şiirin ideal, akide ile olan irtibatı ruh ve fikir aynı potada eritilip meczedilmedikçe o şiir ham ve yavan olarak kalacaktır. Şiirde esas; şair, şiir için, her şey Allah için sanatının uygulanması. Şair heybesinde sevgi taşıyan bir tebliğcidir. Bu sebeple şair kelimelerini bir detektif titizliğiyle seçer. Şair, kelimelerden duvar ören, idealinin kalesini oluşturan ustadır.

Şiir, O'na götüren yollardan biri olduğu müddetçe değerli, aksi halde laf-ü güzaftır.

Niyazi KARABULUT

SÜRGÜN

Sürgünüm ben dünyada, bende fikirler sürgün
Hayat parıltılı iz, tomurcuk gülde sürgün.
Gözlerim bakışta uzağa sürgün,
Beynim kafam içre tuzağa sürgün
Dilim beynimden sürgün,
dilim beynime sürgün
bedenim sürgün...
Gülsün halime varsın sürgüncüler bırakın,
Sürgün sürdürenlere ebedi sürgün yarın.
Hücreden fikirler hücreye sürgün,
bilekler dilimden gönlüme sürgün.
Sürgünler salkım saçak,
sürgünüm boy atacak
Kalemim sürgün...
Sürgünüm gelişipte zamanı kavramalı,
bir sürgüne hasretim; göğe baş dayamalı.
Bir sürgündür hasret ta içerimde,
gönlüm gülistanlık anlara sürgün
sürgünüm boy sürecek
bu gün, yarın, öbür gün...
Elemim sürgün...
Taşları çatlatarak yeşeriyor bir sürgün,
Kavrayarak taşları yere kök saldı sürgün.
Beyinler kafada, fikir beyinde,
Harfler dilimde sürgün.
Ben dünyada sürgünüm
Yeşerecek sürgünüm,
Fidanım sürgün...

GÜL GAZELİ

Bağlarda çok tenha bir ağaçtı gül,
Bülbül düşsün diye bir ağ açtı gül.

Bülbül güle kondu kan revan oldu.
Bülbülün kanından güller açtı gül.

Rengi kan şulesi, kokusu iksir,
Güzeller başından inmez taçtı gül.

Billur şebnemleri hep maveradan,
Onmaz gönüllere bir ilaçtı gül.

Bülbüle yönelmiş oktu dikenler,
Bülbülü del'eden reyha saçtı gül.

Mehtapları dürdü yapraklarına,
Sevda yollarında bir araçtı gül.

Rengine bezedi tüm ufukları,
Hüzünlere doğru bir yol açtı gül.

Bir akkor içine atıp ta bizi,
Başın alıp tenhalara kaçtı gül.

AH ŞU BAYRAMLAR

Bayramlarda yaş damıtıyorum gönlüme
sevgiliden uzak, dilhûn içinde.

Her gece;
susar dil,
susar kelam
sükut konuşur
kendi kavlince.
Gönüllere konup kalkıyor sevdalarım
Taşacak, biliyorum meydanlara/caddelere ..
Martılar selam getirecek maviliklerden,
Kuşlar taşıyacak türkülerimi,
katarak seher yellerine...

SEHERLER

Yalnız seherler, sessiz seherler,
Kapımın önünde durun seherler...

Ezan sesleriyle vurun kapımı,
İlkbahar mevsimli narin seherler...

Beklerken özlemle elmas kesildim,
Füc'eten kapımı çalın seherler...

Bu hasrete can dayanmaz diyorlar,
Gayri sevgiliyle gelin seherler...

Özümü sevdaya banıp, yıkayın,
Gül, sümbül reyhası sürün seherler...

Sevdasız yılların sabahlarında,
Yaram; okyanustan derin seherler...

Yıllardır kor tutan garip gönlüme,
Serinlikleri serin seherler...

ANAMA MEKTUP

Hüzün teneffüslerindeyim.
Gerilmişim ayrılığın burçlarına
Bir kurşun içimde sıla hasreti
göz yaşlarım kaybolmuştur
şehrin kahkahalarında

Boğulmuşum firak kadehlerinde.
Alizelerle savrulup atılmışım kuytulara
yaban ellerinde

Geceyi bu şehirde tanıdım
Salıncaklar şehri
Merhametini çekmiş üzerimizden
Tunç imparatorlukları
Hüzün seansları yaşadım
kaldırımlarda.
Bulvarların fücurunu çek üzerimden
celladım olma ey şehir.

Göğsümde karanfiller
koparmaya cesaret eden kim?
Şu beton kültürü beni boğacak
Yetiş Lokman Hekim

DÜŞTÜ

Ne hazindir, hazandır; güllere ateş düştü.
Firakınla kavrulan gözlerime yaş düştü.

Bir çekilmez hayatın hamalıydım doğalı;
Yılların savurduğu yüreğime taş düştü.

Cümle insanlar gelip bala talib oldular;
Bana da bu dünyada zehirli bir aş düştü.

Parça parça saplandı ömür oku toprağa;
Bana da aynalarla çetin bir savaş düştü.

Seneler insafsızdı ak düştü saçlarıma.
Hayat bıçak sırtında bana bir telaş düştü.

Ve naçar kalır beden bu hayatın yükünde;
Derler ki; "inna lillah" toprağa bir baş düştü.

KÖLELER DESTANI

Geceler uzunca serildiğinde;
Okyanus hüzünler içimde büyür.
Karanlıkların derinliğinde
milyonlarca insan
üstüme yürür.
Bu ucuz köleler, zincirli kullar
Bildiler zincirler aşınır elbet
Kalpleri birlikte vurunca güm güm...
Ve zincir üstüne teknik gelişti
Görünmez zincirler imal edildi
İşlerinden bir atlı
Sanki atı kanatlı

Dedi ki; durun beni dinleyin.
"Her şey incelince kırılır düşer,
zulüm kalınlaşır kırılacaksa."

Gönüllerinde lale
Hayata göz kırpıp açılıverdi.
Mavera sofrası kuruldu yere
Nurdan kocaman hâle
Bir güvercin nurdan uçtu da uçtu,
Uçtu da kamunun gönlüne düştü.
Çelikten gençler fırladı öne
Ok yaydan fırlar ya işte tam öyle
Dedi: Nice zeyller yazıldı kanunlara
Ve bu şehir; bir mezarlık
Nede ucuz, kahramanlık
Bu şehrin insanları
Özgürlük tellalları
Okul,sokak vesaire,
Baştan başa bu ülke bana yabancı
Şiirimi yazmayan şair
Aşkımı bilmeyen ozan
Sehersiz sabahlar
secdesiz akşamlar, ikindiler
ve tümüyle bu hayat benim değil
.....
.....
Sanki düğüne gidermiş gibi
zulmün üstüne besmele ile
"Varsa kadınların kınası,
erkeklerinde kanları vardır."

BARİKATLAR

Azad bilmeyen köle olarak
beni esir eden
Şehrin kudurtan vitrinleri...

Akrep ağu koydu yörüngemize,
Örs üstüne düştü bütün başaklar.

Kendimi bulunca kitaplarda,
Ceplerim dolu bahar,
Sevdam gem vurulmaz kısrak,
Şerefelere koştum;
Barikatlar...

Gökdelenler, %'li hesaplar,
telsizler...
Mescid-i dırar, havra, paskalya
Boğazımda yağlı halat:
Madalya...

Ah!.. dilimin ıslaklığı yetmiyor
zincir yalamak için.
Gözüm, filiz sulamak için yetmiyor.
Horozlar gün doğuruyor (durmadan)
Fecr-i Kazib...
Dağlar fare doğuruyor,
anneler aslan doğurmuyor.

Acının morsu gergeflere düşüyor,
Gecenin kanadına kurşun düşmüyor.
Bir kurşun düşüyor gönlüme...

BEBEKLER DOĞMASIN

A bebekler, gül bebekler,
Cihan sizden çok şey bekler.
Gerçekleşmezse dilekler,
Sakın doğmayın bebekler.

Analar güne gün ekler,
Açılsın diye çiçekler,
Çiçek gibi kokmazsanız,
Sakın doğmayın bebekler.

Boşa gitmesin emekler,
Umut bağladı melekler.
Ümit ile gelmezseniz,
Sakın doğmayın bebekler.

KUBBELER

Uzaklardan bakarda bana doğru el eder
Bakarda melül melül el edip gel gel eder
Bana doğru el edip göz yaşımı sel eder
El eder gel gel eder sel eder gözyaşımı.

ZAYİ İLANI

Caddelerde yok olup ta,
Kuytulara sokulup ta,
Kayboldun gittin şehirde,
Bir çakıl oldun nehirde.

Erimişsin afişlerde,
Vitrinleri teftişlerde,
Gittin kayboldun şehirde,
Bir zerre oldun nehirde.

Anadolu uzaklarda,
Tutulmuşsun tuzaklarda,
Gittin kayboldun şehirde,
Bir yudum oldun zehirde.

Hayalinde gökdelenler,
Tutmaz elinden erenler,
Kayboldun gittin şehirde,
Bir kum tanesi nehirde.

ÇİLE VE UMUT

Mayhoş melodiler muştusuzdur ey!..
Tiryakisiyim hüzünlerin.
Rezil rüsvay yalpalanmalar sezerim yarı gecelerden,
Ordubozan sağanaklar yağar rüyalarıma gece boyu.
Ürkek tütsüler yayılır çevreme rengarenk, üryan...
Soysuz pansumanlar denenir yaralarımda.

Sırılsıklam sancıları reva görerek şafaklarıma
göz yaşlarımla meczolan,
Simyalı reçeteler rivayet edilir.
Aynı tempoda yürür üstüme
tılsımlı urganlar,
serkeş, zebani,
zifiri karanlıklarda...

Paha biçilmez sevdalar saklarım bakire seherlere,
Andalibane şiirler postalarım yavrularıma...
bu sevdadır alnımda yılları demlendiren
kış mevsimi konmuştur veda etmez saçlarıma

Bad-ı saba senden haber beklerim.

GEL ARTIK

Ahımdan taşlar, mermer eridi,
Dertler ki; kalbimde taze kor idi.
Seni sevmek ölümden de zor idi,
Özlettin kendini artık erken gel.

Kimseler olmasın yoluna engel,
Düşmeden içime ölümcül çengel,
Tahammül kalmadı artık erken gel,
Yollarına güller serdim sevgili...

VAKTOLUR

Geceler dipsiz kuyudur,
her yandan bir kimsesiz çıkagelir.
Sarhoş naralarıyla sokaklar,
yankılanır, yankılanır...

Okyanus gözlü yetim çocuklar,
isyan ederler vitrinlere.
Bir heykel kesilirler kaldırımlarda
gözleri yaşlarla
çalkalanır, çalkalanır...

Ay döner , dolaşır bedrolur
Döner gelir o sevgili
Mendil olur gözyaşlarına
yumuşacık...
Soba olur zemherilere
sımsıcacık.
ve herkes o sevgiliye
sevdalanır, sevdalanır...

Vaktolur sevgilinin etrafında
insanlar fevç fevç
halkalanır, halkalanır...

BAŞKA SABAHLAR GÖZÜMDE TÜTER

Ben sevda ağacıyım, çiçekler açmalıyım
Sevgi turnalarına yuvalar yapın beni.
Sabah vakitlerinde nedir bu sevgisizlik
Uyandırsın ezanlar başka sabaha beni.

RİTİM

Rüyama giren mavilikler ki;
gökyüzü kadar derin,
denizler gibi sır.
Sırrım;
yumuk avuçlarında çocukların.
Kafamda rakseden kalbur eleği,
Göğsümde beşik tıkırtıları,
Dostluğa şah çekmişim,
artık ben Tarık b. Ziyad'ım.

Geçti tebessüm provaları,
uyandı Ashab-ı Kehf uykusundan zaman,
Yağmur damlaları melodi çalsın,
Okusun Sure-i Fethi kumrular
asırlık gecenin sabahına doğru.

HASRET

Dertler!.. dertler!.. beni bulur,
İner beynime tokmaklar.
İnfaz heyeti kurulur,
Her gece beni asarlar.

Her dakika sürgündeyim,
Karanlıklar ülkesine...
Beklediğim şafak o ki;
Uyanayım yar sesine.

VARİSLERİM

Gönlüm bir bahçe alabildiğine
dünya çiçeklerine...
Onlar ki taze fidanlık
varislerim çocuklardır.
Onlar en iyi anlarlar beni
muştunun kendisi onlardır.

Gözlerinde şifa demetleri
bakışları dermandır.
Elleri kocaman çiçek bahçesi
uzanır sesleri bütün çağlara
göğüsleri ummandır.

Ben ıhlamur ağacı
konun dallarıma derim.
çiçek açsın dallarım,
yoksa ölür giderim.
Son arzularım bunlardır.
Yürek yarıldı ,
en onulmaz kederlerle
Kendine umut bağladığım çocuklar
her an ölümle baş başadır.

Bir ölüm büker boynumu ,
bir de çocuklar.
içimde yığınla burukluk var
Eğer sen gelmeden gelirse ölüm,
sana kavuşmadan ölürse çocuklar.

SEVDALANMAK ZOR ZENAAT

Sabah ozonlarıyla yıkanıp
güneşin örsünde durulan kalbim
ya gark ol deryalara,
ya aşklara gömül.

Sırılsıklam bir sevdaya dem tutan kalbim
işte sen;
Şiirin yağına bandığım mangal yürek
yüklenemediğini dağların,
yüklendin omuzunla.

Karlar dağlara çekildi,
ağaçlar tomurcuk üretiyor,
patlamaya el veriyor goncalar,
gönül ikliminde yağmurun sesi,
Sevdalar demliyorum kalbimde dostum,
Bana yeni takvimler hazırla.

ŞEHİRLER GÖÇÜYOR

Şehirler değişeli yıllar oldu,
Şekilden şekle girdi şehirler...
Sokakları labirent,
insanları bilmece oldu.
çok, çok değişti şehirler.
şimdi bir başka havayı teneffüs ediyor şehirliler
Hava kirliliği...

Klakson sesleriyle uyanır şehir,
Ezan değil.
Hayat devam eder caddelerin homurtularında
Pencereleri naylon çiçekler süsler
tozun ismini duymamış
dağ çiçekleri değil.
İnsanlar ağlayamaz, gülmek bilmez
Ağlamak teğet geçer şehirlerden
Robotlaşmak,
yaşamak bu değil.

Bulutlardan dökülen yağmurlar mı, yaşlar mı?
Gökte kanat vuran güvercinler mi, umutlar mı, ruhlar mı?
Siz söyleyin kardeşlerim
Şehrin bayramları bayram mı?

BU ŞEHİR

Betonlaşmış kalbiyle,
ruhsuz şehir evleri.
Birbirini kolluyor,
zâni pencereleri....

Her taraf kapkaranlık,
göçüp gitmiş insanlık.
gerçeği perdeleyen,
caddeler kalabalık...

Ve şehrin insanları,
paradır kalkanları,
yapmacık tavırların,
sahte kahramanları.

Kelebekler uçuşmaz,
bu şehrin parklarında,
çünkü hayat bir başka,
bu şehrin çarklarında.

EY SEVGİLİ

Keşke özlemi bilmeseydim,
Beklemezdim seni seherlerde.
Kulak kesilmezdim bülbül nağmelerine,
el açmazdım güvercin nâmelerine
kahrolmazdım...
Seni tanımasaydım
senin hasretinle böyle
yanıp, yanıp kül olmazdım.
Olmasaydı hasretin,
turnalara haber sormazdım.

Maktûllere ağlayan anneler gibi,
güvercinler gözlerinden nehirler akıttılar.
Ben nasıl ağlamazdım,
hazinelerin define olmasına...

Yağmurların yağmaz olduğu demlerde
göz yaşlarımızla sulanan
darağaçları büyüttük.
Sehpalarımızı sırtımızda taşıyarak
yürüdük, yürüdük...
Kendi ellerimizle yazdık mezar taşlarımızı
Şu beldelere mavera üfürmek için
süt akan musluklardan,
suvarmak için insanlığı.
Ölüme doğru koşmazdım
seni tanımasaydım
Bu kadar cesur olmazdım.

MUŞTU

Kaç mevsimdir bekleriz,
Dallarımız çiçeksiz.
Sensiz; dalgasız umman,
sensiz; sessiz asuman
gönüller mum, dertler kum,
hayat hortum, kocaman...

Doğacak çocuk,
Bahara hasret fidan,
sevinin...
kuşanınca dağlar düğün giysilerini
ve yürüyünce kavlullah ile
bahara ramak kalmıştır.

Ellerinde beratları,
Sarıkları hep güvercin.
Hasad bereketi dudaklarında
postacıları sevdanın
Abdeste başladılar gönüllerinden,
sarsılıyor şehrin temeli
ayak seslerinden.

Nineler yün eğiriyor kelep kelep,
Çocuklar yumaklıyorlar
yumak yumak.
Kızlar göz nuruyla dokuyor,
dokuyorlar.
Dokunan sancağımızdır.
Delikanlıların eli tetikte
bekliyor, bekliyorlar.
Sofuların dili duada
okuyor, okuyorlar...

BAHAR BEKLEYEN ANALARA

Nurlu bir ışıktan tutuşuyor kandilimiz,
Uyanıyor köylüler, uyanıyor obamız, ilimiz.

Rahmet olup bir mesajla gelirken dünyaya,
Damla damla artıyoruz, çoğalıyor gölümüz.

Siliyoruz sınır çizgilerini haritalardan,
Evrenleşiyoruz, kıtalara uzanıyor elimiz.

Bahar beklemek kaderinde olan analar,
Elleriniz çiçekle dolar, bağlanınca telimiz.

UMUT GÜZELLEMESİ

Kalbim çarpar, mavi göklere kanat çalan kırlangıç
Şairlere özgü çağıldamakta yüreğim
gümrah ormanlarda yaban horozları
akşam vakitlerinde...
Kılkeçisinden anamın sağdığı bir bardak sütü içercesine
günleri, ayları içerek
Kıble rüzgarlarının erittiği karlar misali
yıllar erir, yok olurdu içimde...
Gülmeyi ve ağlamayı bir maske olarak tanımadan
içten gülüp, içten ağladığım vakitler
fırıldak çevirdim yayla rüzgarlarında
hayat fırıldaklarından habersiz.

Mehtaplı bir gecede dolunay bana
sır verdi
Baştan başa şiir Ramazanlarda
aşksız yaşayanlara muhalif
bir şeyler sezmeye başladım...
Gördüm her yanım viraneler
Bülbüller suskun, güller solgun, gülistan tarumar
Baykuşlar mesken eylemiş illeri
Köşe kapmaca oynarken küçükler/büyükler
Ne dayanılmazdır Allah'ım
Kitapsız hayat.

Kırbaçlanan safkan arap atlar gibi
Duygular demlenirdi yüreğimde
Rüyalarımı zalimler parsellerdi
düşlerimi sensizlik...
Garip bir düşünceye boğulurdum gecelerde...

Sevdalara gebe karanlıklar neler doğurur düşünmeden
bir muştu yürürdü gönlüme, sabahı beklemeden
Akşamın sükutu sabahın soluklanmalarından bi-haber
Karanlığın ardını çeke çeke iplerle
göklere güvercinler uçuruyorum...

ÇOBAN TÜRKÜSÜ

Koyun güttüm yaylalarında, kırlarında
Bülbüllerin konduğu çalılara takıldı ayaklarım.
ve aşkın en onulmazını yaşadım bu dağlarda ben
Nice türküler dinledim rüzgardan,
veli nefesleri hissettim.
Yetimler tanıdım, boynu bükük, gözleri dolu dolu...
ayaklar gördüm yalın, yabuldak
ve hiç kimsesizler, bayram bekleyen...

Şu çamlı ardıçlı bayırların
en içli nağmesini duydum seherlerde.
kırlangıçların kanat çırpmasında bin ah gördüm
Öldüm, öldüm dirildim, güvercinlerin bakışlarında...
Yetimler, yoksullar gördüm
bu ülkenin yazlarında, kışlarında...

Dağlara seslendim, iç döktüm, kaval çaldım,
içinden çıkılmaz hülyalara daldım,
Deli divane oldum baharlarında.
Ben bu dağların çocuğuyum,
sırılsıklam toprak kokarım,
Coğrafya atlası gibidir ellerim.
Çoban demeyin bana, darılırım,
Ben bu dağlarda nöbet beklerim.

ECEL

Ölüm gibi eskisin, diriliş kadar yeni
O isimsiz gemiye bindirde götür beni.

HAYAT- ÖLÜM

Hayat ölüme kapı, ölüm bir başka hayat
Hayat çile, ızdırap, ölüm bilinmez bir tad.

ŞEHADET

Şahâdete vuslatı gönül durmadan bekler
Şehâdet; evet ona gıpta eder melekler.

HAYAT

Hayat; kısa bir çizgi zamanın boşluğunda
Bir ucunda doğum var, ölüm diğer ucunda.

MUTLULUK

Düşünmez insan bir şey mesud olduğu anda
Bir tek mesud anı var, baş secdeye koyanda.

SANCI

Bana beyaz bir örtü serde yatayım hancı
Bir karanlık odada bitsin bu bitmez sancı.

NAZ VE NİYAZ

Yaşamışım rüyalarda,
Çok dolandım hülyalarda,
Gönlüm yok ki dünyalarda,
Yeter ki dost eyle beni.

Uykudan çok geç uyandım,
Geldim kapına dayandım,
Senin boyanla boyandım,
Has kullardan eyle beni.

Pervane oldum nuruna,
Canım adadım yoluna,
Can satlık rızan uğruna,
Kulum diye heyle beni.

YEDİ İKLİM

Özlediği gibi sahabenin Furs iklimini
çekerim Kudüs şehrinin özlemini.
Hicaz yolları gözümde tüten
Necid çölleri rengarenk hasret
çilesi sinemde Kabilin...
Duyarım en içli sadasını Kenan ilinin
"Ağlar Yakup ağlar Yusufum deyu."
Ben vatanım der ağlarım.
Kulağımda Endülüs şarkıları,
Düşlerimde Türkistan bozkırları...
Dimeşk şiirleridir bunlar
Bosna benim, Burma benim,
Hama ciğer yaram benim.
Prene dağlarında tekbir sesleri duyar,
dinlerim Ürdün nehrinin figanını.
Hasret!... Hasret!...
yaralarım.
Kosovada ağlayan çocuk,
Afrikada kan ağlarım.
Yeni bir fetih Kostantiniyye
gönlü içinde bulunduğu çileye.
Binbir mızrabın ahını duyarım
Yaralı Bağdat ceylanlarında...
"Bağdat yolun gözlerim."
Balkanlarda, Kafkaslarda
en içli nağme benim.
Söylerim Yemen türkülerini
"Ayağında Yemeni..."
Kerbela kapanmayan yara
her günüm ki aşuredir.
Kıyam mesajıdır bunlar
vatanıma doğru izim
Muştular dağıtıyorum
Doğu bizim, batı bizim.

BİR KEZ GİDİLEN YOLLAR

Kelamlar doğruya,
yollar yolcuya hasret.
uçsuz kum denizinde
son zirvede hararet.
Fesahat ve veciz söz
zirveleşmiş dillerde
büyük askılar, şiir;
bir pankart gönüllerde.

Kumlar bir bir dövülür,
atlar kum denizinde...
teslim ve dava göçü,
Detektifler izinde...
Korkular yok, korku var
Bir, yerleşmiş kalplerde.
elem, keder, ızdırap
huzur var çilelerde.

Kayalar iz belirler,
yollar dağ tepesine.
Taştan karanlık oda,
gönüller çilesine.
Güneş üzre aydınlık,
Dolunay denli parlak,
Yıldızlar gibi delil,
gönlü gök yüzü kadar...
Devenin hayatında ince kum zerreleri
muhrik havası çölün
gül; deve dikenleri...
Ulu'nun hasretiyle dal bağlayan ağaçlar
işaretin sonunda
yere devrilen taşlar.

HİCRET

Hicret; bir ince duygu,
Hicret; uzun bir yoldur.
Hicret; zamana sorgu
Düşmana bilenmektir.

Ne kaçıştır ne varış,
Ne yürüyüş ne yarış,
Hedefe karış, karış,
Davayı götürmektir.

Gece karanlığından
Günün aydınlığına
Açılan bir kapıdan
Aniden süzülmektir.

Adanıp ulvi yola,
Demeden rahat, mola,
Saf saf tutup kolkola
Hedefe yürümektir.

Ötenin ötesine...
Ötelerin sesine,
Hayatın merkezine,
Taşıyan bir binektir.

Hicret ki; ilmek ilmek,
Hak yolunda yürümek,
Allah yolunda ölmek,
Ölümde dirilmektir.

HÜZMELER

Hira; İslam'a beşik,
Mâveradan pencere.
Münzevilik odağı,
yuvaydı Peygambere.
Hira mâveradan bağ,
Hira-Nur yücelmiş dağ,
Kucak açmış göklere.
Sevr'dir hicrete mebde'
Sevr, eşiği hicretin
Yol bulmuş Medine'ye
Yolda iki güvercin
İslam cephe değişti,
Artık yurt Medine'ydi,
Kale kuruldu metin.
Uhud; cihada simge
Donmuş cihaddır Uhud
Mü'minlerin gafleti,
Kafirlerde bir umut.
İslam'a surdur cihad
Şehadet sonsuz bir tad
Cihad, sevdadır Uhud.

BEDİR

Gizli bir ses alındı duyular ötesinden
Mutluluk şerbetidir tadılan çilesinden

Çile; tahayyül etmek çekilen çileleri,
Bir ızdırap anlatmak o cefalı günleri.

Benek benek menziller, safha safha merhale
Önce özel donanım ilahi bilgilerle

Saadet ocağında bir sayhaydı hıçkırık
Sürüp giden zulümler, ambargo ve de kıtlık

Matem hırkası giydi müreffehler vahası
Tertip edilmiş ordu, ilkin nefis sahası

Kalkanlarla kılıçlar öpüştü birbiriyle
Ölmeyen savaşçılar, kabir dolu diriyle

Babalar evladına, kardeş kardeşe karşı
İlk yeşeriş Bedirde, Bedir gönüller marşı.

MEDİNE

Medine özlemini çeker muhacirlerin
Muntazır göç gününü,
Hasret yurdu; Medine.
Ve Hicret: "dava göçü", sabırsız bir bekleyiş
Gurbeti seçkinlerin,
Hicret yurdu; Medine.
Ve bir ses: "O göründü" ve sevinç gözyaşları
Tohumu Bedirlerin,
O'na kucak Medine.
Büyük ızdıraplarla kuruldu yüce devlet
Cihad: açılmış bayrak,
Başkent nurlu Medine.
"Allah'a inananlar bilin Muhammed öldü."
Başın eğmiş ağlıyor
Kutlu belde Medine.

GÜL BAYRAMI

Tarih dehlizlerinden geçirerek hayatımı
Ölümle randevulaşarak
Can satarım can pazarında.
Can bir kuştur bu kafeste
O kelime her nefeste;
La ilahe illallah.
Gül bayramı...

İçimi kanatan kokular bu çiçeklerden mi geliyor?
bir dolu tanesi düşse çiçekler üstüne
çocuklar kurşunlanır bir yerlerde
Bilmem kumrular mı taşıyor ölümleri
Çocukların beşiklerine.
Aman çiçekler solmasın,
ölüm vakti değil şimdi.
Yeni bir bahar sunacağım hepinize seherlerde.

Kim uzatıyor bu geceleri?
Karanlıkları bize sunan kim?
Benimdir seher vakitleri,
Çocuklar, beni seherlerde bekleyin.
Dudaklarım daha gülmenin baharındayken
Derin çizgiler çizildi yüz haritama.
gecenin sırrını çözemedim.
Yıldızlarda kaybettim saadet ilinin yollarını.
Ah! ay dede çocukluğumun ay dedesi,
Nerdesin çocukluğumla geri gelesi...

Yalanın makyajını silen yağmurları kim serpiyor?
Nasıl öğrenmişim içimdeki yolları bir bir
Güneşin arifesine ulaşmışım
Sabahı müjdeleyen kuşlar
siz misiniz rüyaları başucuma taşıyan
beni dağ, taş uçuran...

GÜNLÜK

Dünyalar dürülür her gün içimde,
Hayat bir boncuktur ince sicimde,
Zulümler tanıdım binbir biçimde,
Nefretim bin yıllık koca çınardı...

Vampirler ufkumu boyadı kanla,
Mevsimlerin dolup taştı Hazanla,
Aşk yolunda koştum koltukta canla,
Düşlerim yanardı, fikrim yanardı...

Ölüm nakış nakış benliğimizde,
Binlerce ölüm var günlüğümüzde,
Yanılıp bir defa güldüğümüzde;
Dereler kan ağlar, güller kanardı...

Sorular tanıdım Neden? ve Niye?
Canan'a can sundum diye hediye,
İzbe arşivlerde "isyankar" diye,
Kaydımı tuttular, derdim pınardı...

ARZ-I HAL

Yollar, ölümden ıssız ah!..
Yolcular ölüden beter.
Yollara anlatabildim,
Yolculara anlatamadım.

Riya ile döner diller,
Taştan kavice gönüller,
Taşları ağlattım ama
Bulutu ağlatamadım.

Efgan dolu gün ve gece,
Efkarlarda bin bilmece,
Gündüzleri uyuttum da
Geceyi uyutamadım.

KORKU

Yerin çelik tırnakları,
göklerdeki dipsiz kuyu,
Hayatın elmas çarkları,
Artırır bende korkuyu.

Korkuyorum, korkuyorum
her an korku soluyorum,
saçlarımı yoluyorum,
anlayın bende korkuyu.

YASAK

Sana doğru koşuyorum; kuruluyor tuzak bana
Yadellerde yaşıyorum; dost ülkesi yasak bana
Kimse açmaz kucak bana
Ah! sevdiğim uzak bana.

Rüyalarda üşüyorum; hülyalarda yaşıyorum.
Uçsuz çöller aşıyorum; bir damla su yasak bana.
Ah! sevdiğim uzak bana.

Sensizlikte boğulurum; hayallerle avunurum,
Kimliğimi savunurum; kendim olmak yasak bana.
Ah! sevdiğim uzak bana
Kimse açmaz kucak bana.

SENSİZLİK ZOR

Eyub sabrı ile ciğer dağladım,
Sensiz hayat; bana zehir, sevgili!
O vuslat anını bekler dururum
Öldürür, bir anlık tehir, sevgili!

Bana düştü sana şiirler yazmak
Mısralar dizdirmek zor benim için.
Bu sevdayı şu göğüste taşımak
Elden ele konan kor benim için.

Rubailer yazdım bahtsızlığıma
Sensiz şehirleri dolaştım durdum.
Her taraf virâne bilen, gören yok
Baştan başa yetim şu gönül yurdum.

AĞIR YÜK

Bir hammalım ki ben taşırım hüzün,
Sokaklar uyumaz benim yüzümden.
Yüzünü görmedim sanki gündüzün
Çölleri sularım iki gözümden.

Bad-ı saba efil efil esince;
Gönlümü mecusi ateşi alır.
Gündüz akşam olup sesin kesince;
Ah! Derim yankısı dağlarda kalır.

Hayal ikliminin peşinde miyim?
Dağa kafa tutan Ferhat misali.
Hicran ateşinin içinde miyim?
Bekleyip dururken sana visali.

Bir mahur türküdür hep ince ince,
Vuslatın bekleyip durduğum sesin.
Sönük bakışlarım sana değince,
Kalkar ruhumdaki esrar perdesin.

DÜŞLERİM

Rüyamda açan güller soluyor birer birer
Kaktüsler vahşi vahşi uzatıyor elini.
Çabucak küstü gökler nazlı uçurtmalara
Çocuklukta kaybettim o nadide gelini.

Beni sürgün etmeyin bilinmez diyarlara,
Alın bu tefekkürü, bana düşleri verin.
Yolum gidip dayanır vefasız aynalara,
Dağlar yükünü çekmez içimdeki kederin.

Nemlerin işlediği tarihi bir duvarım
Samanyoluna kaçar her gece uykularım.
Hıçkırıklar emzirir beni soyar açlıktan
Hangi kuytuda kaldı o çocukluk yıllarım.

VATAN

Hani tarihte kadırgaların vardı,
Denizlerden yol arar yer sorardı.
Ah vatan! şimdi uykuya mı daldın?
Yoksa bize anlatılan masallardı?..

Dedemin armağanıydı bu toprak,
Onu kucaklamak için hâla diriyim.
Kim çizdi bu haritaları yaprak, yaprak?
Neden bu ellerin misafiriyim?

MEMLEKETİM

Yok bir eşin, dağ, bayır, ova, etek
Her karış toprağını öpsem tek tek
Biliyorum en büyük mutluluktur
Baş yaslasam göğsüne kıyamete dek

Sevdalıyım yaylalarına, dağlarına...
Özlem duyarım mevsimlerine, aylarına
Baştan başa bir şiirsin memleketim
Kıyamete dek al beni kollarına

BEKÇİ DÜDÜKLERİ

Bilmem ki bitmez mi hiç nefesleri?
Gecenin kalbinde düdük sesleri...

Gece örtüsünü bürür üstüme,
Hayaller!.. Hayaller!.. yürür üstüme.
Sokakta bekçiler düdüklerini
Sûr gibi çekip, üfürür üstüme.

Gecenin zarını aniden yırtan
Ne taraftan gelir düdük sesleri

İçimdeki korku; sobada kütük
Her yönde gecenin hayaletleri.
Gecenin beyninden bir deli düdük,
Ziyaret eder tutup her yeri.

Yolunu kaybetmiş gibi sırıtan
Gezinir sokakta düdük sesleri.

GURBET ŞARKILARI

Hüzünle yolcularım gurbet gecelerini
Çehreler kabus
Hıçkırık süsler günlerimi.
Baykuş sesleri tırmalar,
Bülbüle hasret kulakları.

Örümcekler ağ gerer kapılara,
tıkırtılar eksik, sesler kesik kapılardan.
yalnız yadigar bir resim, dostlardan

Eşik aşınmaya namzet,
semaver kaynatmıyor dostluğu.
Vatan Süreyya yıldızı
yerler çamur, gökler buğu

Baş eğmiyor kapılar zile,
kapılar ardına kadar kapalı.
Hasret şirpençe,
gurbet bir pençe.
Bir yudum zehir günler ve gece
Uçmuyor posta güvercinleri
Semasında gurbetin.

BİR KÖYE UĞRADIM

Dünya bu;
Bir köye düştü yolum karanlıktaydı.
Orayı ışıtan ne güneş ne aydı.
Orada zaman gerilmiş yaydı.

Bir köyden geçtim her yanı sedir,
Her eşya samur pamuk mu nedir?
Köşe bucak yumuşak, sıcak bir kucak
Töre bu; gelenler ağırlanacak.

Bir köye uğradım adı bilmece,
ve kaldım bende bir gün bir gece.
Zaman geçip gitti oldukça kısa
Mevsimler saniye, yıllar dakika...

Bir köye uğradım herkes el pençe,
bir kutlu misafir beklenilmekte.
Dağların tepesi bembeyaz kardı,
Pınarlar göz yaşı olmuş çağlardı.

Bir köye uğradım her yer mezardı,
Yalnız bir adam kabir kazardı,
Hece mermerini kendi yazardı.
Rüya bu.

***** Balkanların mazlumlarına

TUFAN

Göğsüm kervan; acılar taşıyan
Gayr-i menkul kederler
bendedir her an
Sayısız yıldız kaydı semadan,
Kaç kamçı indi şafaklarıma
mos mor...
Fecr atmadı geceme,
Alnımda çile rivayetleri
sinede acılar;
kor, kor...
Kapladı arzı zulmün her nevi
Geceler tarzı sevdam münzevi
Figan her seste, çığlık her beste
ve her nefeste;
bir tufan vardır.
Mevsimsiz kasırgalar yaşadım
İçime akar hüznün lavları
Tanklar ki yüreğimden geçtiler hep
paletleri döne döne...
Kaç tuzak kuruldu yoluma
Kaç maral ok yedi bu dağlarda;
kıvrandılar döne döne...
Nice çiçeklerin üstüne postal
rap indi rap kalktı
uygun adım marş
Kaç gülün üstüne kar yağdı bilmem.